

काक्षीवतीकक्षीवतोदुहिता ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मृतमरणंअमृतमुक्तिर्वानतुब्रह्मलोकांतमैश्वर्यं ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनिवर्तितुंगच्छंतंभियमाणमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ आधयोमनो

आसीत्काक्षीवतीचास्यभार्यापरमसंमता ॥ भद्रानाममनुष्येन्द्ररूपेणासदृशीभुवि ॥ १७ ॥ कामयामासतुस्तौचपरस्परमितिश्रुतं ॥ सतस्यांकामसंपन्नो  
यक्ष्मणासमपद्यत ॥ १८ ॥ ॥ तेनाचिरेणकालेनजगामास्तमिवांशुमान् ॥ तस्मिन्प्रेतेमनुष्येन्द्रेभार्याऽस्यभृशदुःखिता ॥ १९ ॥ अपुत्रापुरुषव्याघ्रविलला  
पेतिनःश्रुतं ॥ भद्रापरमदुःखात्तातिन्निबोधजनाधिप ॥ २० ॥ भद्रोवाच नारीपरमधर्मज्ञसर्वाभर्तृविनाकृता ॥ पतिंविनाजीवतियानसाजीवतिदुःखि  
ता ॥ २१ ॥ पतिंविनामृतंश्रेयोनार्याःक्षत्रियपुंगव ॥ त्वद्गतिंगंतुमिच्छामिप्रसीदस्वनयस्वमां ॥ २२ ॥ त्वयाहीनाक्षणमपिनाहंजीवितुमुत्सहे ॥ प्रसादंकु  
रुमेराजन्निस्तूर्णनयस्वमां ॥ २३ ॥ पृष्ठतोऽनुगमिष्यामिसमेषुविषमेषुच ॥ त्वामहंनरशार्दूलगच्छंतमनिवर्तितुं ॥ २४ ॥ छायेवानुगताराजन्सततंवश  
वर्त्तिनी ॥ भविष्यामिनरव्याघ्रनित्यंप्रियहितेरता ॥ २५ ॥ अद्यप्रभृतिमांराजन्कष्टाल्दयशोषणाः ॥ आधयोऽभिभविष्यंतित्वामृतेपुष्करेक्षण ॥ २६ ॥ अ  
भाग्ययामयानूनंवियुक्ताःसहचारिणः ॥ तेनमेविप्रयोगोयमुपपन्नस्त्वयासह ॥ २७ ॥ विप्रयुक्तातुयापत्यामुहूर्त्तमपिजीवति ॥ दुःखंजीवतिसापानर  
कस्थेवपार्थिव ॥ २८ ॥ संयुक्ताविप्रयुक्ताश्चपूर्वदेहेकृतामया ॥ तदिदंकर्मभिःपापैःपूर्वदेहेषुसंचितं ॥ २९ ॥ दुःखंमामनुसंप्राप्तंराजंस्त्वद्विप्रयोगजं ॥ अ  
द्यप्रभृत्यहंराजन्कुशसंस्तरशायिनी ॥ भविष्याम्यसुखाविष्टात्वदर्शनपरायणा ॥ ३० ॥ दर्शयस्वनरव्याघ्रशाधिमामसुखान्वितां ॥ कृपणांचाथकरुणंवि  
लपंतींनरेश्वर ॥ ३१ ॥ कुंत्युवाच एवंबहुविधंतस्यांविलपंत्यांपुनःपुनः ॥ तंशवंसंपरिष्वज्यवाक्किलांऽतर्हिताऽब्रवीत् ॥ ३२ ॥ उत्तिष्ठभद्रेगच्छत्वंददा  
नीहवरंतव ॥ जनयिष्याम्यपत्यानित्वय्यहंचारुहासिनि ॥ ३३ ॥ आत्मकीयेवरारोहेशयनीयेचतुर्दशीं ॥ अष्टमींवाक्रतुस्नातासंविशेथामयासह ॥ ३४ ॥  
एवमुक्तातुसादेवीतथाचक्रेपतिव्रता ॥ यथोक्तमेवतद्वाक्यंभद्रापुत्रार्थिनीतदा ॥ ३५ ॥ सातेनसुषुवेदेवीशवेनभरतर्षभ ॥ त्रीन्शाल्वांश्चतुरोमद्रान्सुतान्  
भरतसत्तम ॥ ३६ ॥

व्यथाः ॥ २६ ॥ सहचारिणः मिथुनिनः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शवंप्रेतशरीरं संपरिष्वज्यविलपंत्यामित्यन्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥